

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobkyne: **A. B.**, zastúpenej advokátom JUDr. A. B., proti žalovanému: **Generálny riaditeľ Colného riaditeľstva Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 19155/2009-1214 z 5. mája 2009 o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28.apríla 2010, č. k. 7S/76/2009-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.apríla 2010, č. k. 7S/76/2009-29 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 28.apríla 2010, č. k. 7S/76/2009-29 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou

sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 19155/2009-1214 z 5. mája 2009, ktorým žalovaný ako správny orgán druhého stupňa zamietol odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu - riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-20/2009-5334 z 20. januára 2009, ktorým prepustil žalobkyňu podľa § 183 ods. 1, písm. d) zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe colníkov“) zo služobného pomeru colníka, v ktorom pôsobila vo funkcii colného referenta pobočky Colného úradu Čierna nad Tisou, služobného úradu Colný úrad Michalovce s miestom výkonu štátnej služby Čierna nad Tisou, a to pre porušenie základných povinností colníka zvlášť hrubým spôsobom podľa § 44 ods. 3, písm. a), b), g) a h) zákona o štátnej službe colníkov a označené prvostupňové rozhodnutie potvrdil, nakoľko krajský súd po preskúmaní postupu a rozhodnutí správnych orgánov dospel k záveru, že tieto sú v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa sa podľa prvostupňového rozhodnutia z 20. januára 2009 mala dopustiť porušenia uvedených zákonných ustanovení tým, že dňa 23. októbra 2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou v služobnej miestnosti po tom, čo colník P. K. podal jednu škatuľku cigariet Ing. J. S. a dve škatuľky cigariet colníkovi J. C. a ten následne podal jednu škatuľku žalobkyňi, ktorá si tieto cigarety vložila do služobnej rovnošaty, cigarety nezaevidovala do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou a tým umožnila, aby tieto cigarety unikli spod colného dohľadu. Dňa 27. októbra 2008 na tom istom mieste colník P. K. podal dve škatuľky cigariet nezistenej značky colníkovi T. P., ktorý ich odmietol s tým, že už dve škatuľky má a následne colník P. K. tieto dve škatuľky cigariet podal žalobkyňi, ktorá si ich odložila do vrečka bundy služobnej rovnošaty a nezaevidovala do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou a tým umožnila, aby tieto cigarety unikli spod colného dohľadu. Toho istého dňa žalobkyňa na tom istom mieste v služobnej miestnosti vykonala osobnú prehliadku troch cestujúcich žien, pričom po zistení, že tieto dovážajú na tele cigarety, v dvoch prípadoch umožnila cestujúcim, aby tieto cigarety doviezli na územie Slovenskej republiky a cestujúce nezapísala do knihy osobných prehliadok a zistené cigarety nezaevidovala do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou. Tým umožnila, aby tieto cigarety unikli spod colného dohľadu. Dňa 30. októbra 2008 na tom istom mieste, v služobnej miestnosti vykonala osobnú prehliadku cestujúcej, ktorá mala na tele ukryté cigarety nezistenej značky a množstva, tieto cigarety nezaevidovala do príslušnej evidencie vedenej na

pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou, po dohode s colníkom Ing. J. Š. v rozpore so skutočným stavom uviedla, že ide o vec opustenú (derelikt) a v knihe osobných prehliadok vyznačila negatívny výsledok osobnej prehliadky cestujúcej. Napokon dňa 1.novembra 2008 na tom istom mieste zobrala zo skrine fľašu alkoholu, vložila si ju do bundy služobnej rovnošaty a odišla zo služobnej miestnosti bez toho, aby ju zaevidovala do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou.

Správny orgán prvého stupňa konštatoval, že z prvotnej evidencie vedenej na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou, kde majú byť zaevidované všetky zistenia a porušenia colných predpisov, zistil, že v dňoch 23.októbra 2008, 27.októbra 2008 a 1.novembra 2008 nie je zaevidovaný žiaden tovar zaistený pri colnej kontrole a dňa 31.októbra 2008 sú zapísané cigarety zn. Classic Red 400 ks ako derelikt (osoba neznáma). Uvedené konanie žalobkyne bolo preukázané zvukovým a obrazovým záznamom z výkonu služby žalobkyne, ktorý bol správnym orgánom prvého stupňa sprístupnený 7.januára 2009 vyšetrovateľom Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby, štvrté inšpekčné oddelenie, ktorý pod č: SKIS-130/IS-4-V-2008 z 8.decembra 2008 vzniesol proti žalobkyňi obvinenie zo spolupáchateľstva zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa v súbehu so zločinom podielníctva a zo zločinu prijímania úplatku v súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa. Žalovaný napokon konštatoval, že ponechanie žalobkyne v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože spôsob a intenzita porušenia služobnej disciplíny žalobkyňou nedáva záruku na ďalší riadny výkon štátnej služby, hrubé porušenie základných povinností colníka žalobkyňou vytvára a posilňuje negatívnu mienku verejnosti, narušuje vážnosť colnej správy a ohrozuje dôveru k colnej správe.

Vzhľadom na námietky uvádzané v žalobe krajský súd vykonal dokazovanie a poukázal na to, že zo zápisnice o ústnom pojednávaní pred správnym orgánom prvého stupňa, ktoré sa konalo v Ústave na výkon väzby v Košiciach 15. januára 2009 vyplýva, že žalobkyňa sa odmietla vyjadriť ku konaniu, ktoré bolo kvalifikované ako porušenie základných povinností colníka zvlášť hrubým spôsobom. Taktiež poukázal na to, že podľa záznamu z pracovnej porady na pobočke Colného úradu v Čiernej nad Tisou z 26.júla 2007 a pripojenej prezenčnej listiny vyplýva, že žalobkyňa bola prítomná na porade vedúceho pobočky colného úradu s colníkmi pracovísk pobočky Colného úradu v Čiernej nad Tisou. Z obsahu záznamu vyplýva, že colníci vrátane žalobkyne boli písomne upozornení na to,

že po ukončení colnej kontroly je bezpodmienečne nutné vykonať zápis do prvotnej evidencie o tovare (uskladnenom, prepadanom, zhabanom alebo zaistenom) a to čas a údaje o osobe, ktorá porušila colné predpisy. Z obrazových a zvukových záznamov z 23.októbra 2008, 27.októbra 2008, 31.októbra 2008 a 1.novembra 2008, s ktorými sa krajský súd oboznámil, nesporne vyplýva priebeh a spôsob konania žalobkyne tak, ako je uvedený v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. V prvotnej evidencii zaisteného tovaru pri prehliadkach 23.októbra 2008, 27.októbra 2008 a 1.novembra 2008 nie je zaevidovaný žiaden tovar, ktorý bol zaistený pri colnej kontrole a 31.októbra 2008 sú zapísané cigarety zn. Classic Red ako derelikt (osoba neznáma).

Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že žalobkyňa sa popísaným konaním dopustila zvlášť hrubým spôsobom porušenia základných povinností colníka ustanovených v § 44 ods. 3 písm. a), b), d) a h) zákona o štátnej službe colníkov.

Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd žalobnú námietku, podľa ktorej žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa nemohli vychádzať iba z jediného dôkazu zabezpečeného orgánmi činnými v trestnom konaní – obrazový a zvukový záznam z výkonu služby žalobkyne a tento použiť v konaní vo veciach služobného pomeru. Predmetný dôkaz bol získaný v rámci trestného stíhania v súlade s právnymi predpismi (v už citovanom uznesení vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR sa konštatuje využitie informačno-technických prostriedkov v zmysle § 114 Trestného poriadku na základe príkazu sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku), a preto žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa boli oprávnení tento dôkaz akceptovať ako dôkaz v zmysle § 227 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov.

Krajský súd zdôraznil, že žalobkyňa v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa a ani v podanej žalobe netvrdila, že sa nedopustila konaní zachytených na obrazových a zvukových záznamoch, ktoré boli kvalifikované ako porušenie základných povinností colníka zvlášť hrubým spôsobom. Žalobkyňa mala možnosť už pri začatí konania vo veciach služobného pomeru, v priebehu prvostupňového ako aj odvolacieho správneho konania tvrdiť, že sa nedopustila týchto konaní a na podporu svojich tvrdení navrhovať aj dôkazy, avšak od začatia správneho konania až do vydania žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

Podľa názoru krajského súdu začatiu konania vo veciach služobného pomeru nebránila skutočnosť, že voči žalobkyni nie je ukončené trestné stíhanie pre skutky, ktoré boli dôvodom jej prepustenia. Správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný v správnom konaní nezávisle od výsledkov trestného stíhania žalobkyne posudzovali, či žalobkyňa konaním, pre ktoré sa vedie aj trestné konanie, zvlášť hrubým spôsobom porušila služobnú povinnosť, a či sú dané zákonné podmienky pre jej prepustenie zo služobného pomeru.

Krajský súd poukázal na to, že nebol oprávnený posudzovať, či v danom prípade bolo účelné využiť ustanovenie § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov a žalobkyňu dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby až do doby právoplatného skončenia trestného stíhania, resp. či bolo účelné využiť inštitút prepustenia colníka zo služobného pomeru, nakoľko v konaní podľa druhej hlavy, piatej časti OSP súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia, ale úloha súdu v tejto veci bola obmedzená na zistenie, či boli splnené zákonné predpoklady pre prepustenie žalobkyne zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe colníkov a tieto podľa názoru krajského súdu splnené boli.

Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala prostredníctvom právneho zástupcu, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutia správnych orgánov a vec im vráti na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa jej názoru napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho posúdenia veci a konanie pred prvostupňovým súdom má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko krajský súd neprihliadol na základnú zásadu trestného konania, prezumpciu nevinu a stotožnil sa so závermi správnych orgánov, ktoré však vychádzali z nedostatočne a neobjektívne zisteného skutkového stavu. Tvrdila tiež, že skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu sa nikdy nedopustila, avšak neoznačila žiadne dôkazy, ktoré by mohli podporiť toto jej tvrdenie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo 14. júla 2009 navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K veci uviedol, že podľa jeho názoru krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobkyne a rozhodol správne, keď žalobu zamietol. Rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade so zákonom a po riadnom zistení skutočného stavu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 15.júna 2011 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe colníkov účinného do 31.augusta 2009, služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu aj s jeho odôvodnením v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného 19155/2009-1214 z 5. mája 2009, ktorým žalovaný ako správny orgán druhého stupňa zamietol odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu - riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-20/2009-5334 z 20.januára 2009, ktorým prepustil žalobkyňu podľa § 183 ods. 1, písm. d) zákona o štátnej službe colníkov zo služobného pomeru colníka, v ktorom pôsobila vo funkcii colného referenta pobočky Colného úradu Čierna nad Tisou, služobného úradu Colný úrad Michalovce s miestom výkonu štátnej služby Čierna nad Tisou a to pre porušenie základných povinností a služobnej prísahy colníka zvlášť hrubým spôsobom ktorých sa dopustila tým, že v dňoch 23.októbra 2008, 27.októbra 2008, 31.októbra 2008 a 1.novembra 2008 nezaevidovala predpísaným spôsobom žiaden tovar zaistený pri colnej kontrole o ktorom bolo pri colnej kontrole zistené, že sa na územie Slovenskej republiky dováža v rozpore s colnými predpismi.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že správne orgány nevykonali dôsledné a objektívne zistenie skutkového stavu, odvolací súd poukazuje na to, že toto tvrdenie žalobkyne nemá oporu v spisovom materiály, nakoľko z administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány, rovnako ako aj krajský súd, vykonali rozsiahle dokazovanie, ktorým bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa porušila služobnú prisahu, keď tovar zistený colnou kontrolou nezapísala do prvotnej evidencie napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že je jej povinnosťou tento zápis vykonať a cestujúcim umožnila aj s týmto tovarom vstup na územie Slovenskej republiky bez vymerania dovozných ciel.

Pokiaľ tvrdila, že krajský súd nesprávne vyhodnotil jej námietku o tom, že žalovaný mal postupovať podľa § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, ani táto námietka nebola dôvodná, nakoľko názor krajského súdu, že v konaní podľa druhej hlavy, piatej časti OSP súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia, ale úloha súdu v tejto veci bola obmedzená na zistenie, či boli splnené zákonné predpoklady pre prepustenie žalobkyne zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe colníkov, je správny. V danom prípade bolo na uvážení správneho orgánu – nadriadeného žalobkyne, či inštitút dočasného pozbavenia štátnej služby využil, alebo nie.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že skutok, ktorý sa jej kladie za vinu nikdy nespáchala, odvolací súd poukazuje na to, že toto tvrdenie ničím nepodložila, nepredložila ani neoznačila žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený krajským súdom, a preto túto námietku vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

Pokiaľ namietala porušenie procesných práv tým, že nebola oboznámená s dôkazmi, na základe ktorých bola uznaná vinnou z porušenia služobnej prisahy a služobných povinností

odvolací súd poukazuje na to, že ani táto námietka nie je dôvodná, nakoľko konanie pred správnyimi orgánmi tvorí jeden celok, správne orgány jej a jej právnenmu zástupcovi vytvorili priestor na oboznámenie sa so všetkými podkladmi vedúcimi k rozhodnutiu a právny zástupca sa s celým spisovým materiálom oboznámil 22.apríla 2009 na Colnom úrade v Michalovciach.

Taktiež zavádzajúca je námietka žalobkyne, že bolo porušené jej právo na prezumpciu nevinu, nakoľko konanie o prepustení zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou a kým v trestnom konaní je podmienkou rozhodnutia o uznaní viny preukázanie spáchania skutku, ktorý má povahu trestného činu, alebo prečinu, v konaní o prepustení zo služobného pomeru postačuje preukázať zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti s tým, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Je nepochybné, že v tomto konaní bolo preukázané, že nie je v záujme štátu mať v štátnej službe osobu, ktorá vedome porušuje a zanedbáva služobné povinnosti.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto ak krajský súd dospel k právnenmu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobkyne, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Správne orgány oboch stupňov si pre záver, že žalobkyňa svojím konaním porušila služobnú prísahu a služobné povinnosti colníka zvlášť hrubým spôsobom a jej ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby colníkov, zadovážili dostatok skutkových podkladov.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobkyne.

Skutočnosti, ktorými žalobkyňa v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Navyše takmer všetky námietky boli totožné s námietkami, ktoré žalobkyňa namietala už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobkyne nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobkyňa v konaní nebola úspešná, a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. júna 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová